

2010. évi törvény**a Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról****1. §**

A Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 76. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Magyar Köztársaság zászlaja három, egyenlő szélességű piros, fehér és zöld színű vízszintes sávból áll. A zászló közepén a Magyar Köztársaság címere foglal helyet.”

2. §

Ez a törvény a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

INDOKOLÁS

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

A magyar zászlónak (ugyanúgy, mint a címernek) régi közjogi gyökerei vannak, már az 1848. évi XXI. törvénycikk szólt a nemzeti színről és az ország címeréről kimondván: „A nemzeti szín és ország czímere ősi jogaiba visszaállítatik.”

A zászlót és a címert azóta a „rendszerátalakítások” során több törvény is szabályozta.

Az 1848-as forradalom és szabadságharc után a zászló és a címer tiltott jelképnek számított, azonban a kiegyezést követően változatlanul piros-fehér-zöld színű zászlón gyakran került megjelenítésre a címer valamely formája.

Állami zászlóként 1867-1918 között az angyalos úgynevezett „nagycímer”, majd 1919-től 1945-ig a kiscímer (megfelel a mai magyar címernek) szerepelt a zászló közepén. 1946 február 1. és 1949 augusztus 20. között a Szent Korona nélküli, úgynevezett „Kossuth-címer”, majd 1949 augusztus 20. és 1956 októbere között a szovjet mintára készült népköztársasági címer („Rákosi-címer”) volt közepén. Az 1956-os forradalomban a szabadságharcosok kivágták ezt az idegen jelképet. A Nagy Imre-kormány visszaállította a Kossuth-címet, mely még a forradalom kádári leverését követő néhány hónapban is hivatalos volt. Az 1957. évi II. törvény szerint „a Magyar Népköztársaság címe piros-fehér-zöld színű”.

A címer nélküli zászlóról rendelkezett a zászló anyagi-jogi szabályait pontosító 1990. évi XL. törvény; eszerint a háromszínű zászló, három egyenlő szélességű, vízszintes sávból áll – ezzel nem változtatott azon a szabályon, amely „a Magyar Népköztársaság állami zászlaja” kinézetének meghatározását tartalmazta.

A mai magyar alkotmányos rendszernek a felségjelvények a legradicionálisabb elemei. A nemzeti jelképekben az ezeréves államiság jelenik meg, amit legösszettebben a címerpajzson szereplő Szent Korona fejez ki.

Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a Szent Koronának a mai magyar alkotmányos demokráciában közjogi funkciója ugyan nincs, de mint szimbólum és ábrázolás, normatív része az alkotmányjognak, tehát nagy mértékű közjogi jelentőséggel rendelkezik. [26/2000. (VII. 6.) AB határozat, ABH 2000, 171.].

A Magyar Köztársaság nemzeti jelképeinek és a Magyar Köztársaságra utaló elnevezésnek a használatáról szóló 1995. évi LXXXIII. törvény 11. § (4) bekezdése szerint „A zászlón elhelyezett címer használata azokban az esetekben és feltételekkel megengedett, ahol e törvény a címer használatát megengedi.”

A fenti történeti okfejtés értelmében indokolatlan, hogy még mindig egy, a diktatúra 50-es évei során hozott törvény szerinti a Magyar Köztársaság Alkotmányában az ország zászlójának megjelenési formája, holott a címer fontosságát az Alkotmány is deklarálja és jelentőségét az Alkotmánybíróság is megerősíti, a Szent Korona megemlékezésével egyetemben. A javaslat éppen ezért a történeti szempontok figyelembe vételével a címer zászlón történő újbóli megjelenítését kezdeményezi.

RÉSZLETES INDOKOLÁS*Az 1. §-hoz*

A javaslat az Alkotmány 76. § (1) bekezdését egészíti ki azon szabállyal, hogy a zászló közepén a Magyar Köztársaság címere kerüljön megjelenítésre, az alkotmányban foglalt címer-meghatározás szerint.

A 2. §-hoz

Az alkotmánymódosítás hatályba lépését szabályozza.

T/.....

Pörzse Sándor
országgyűlési képviselő

képviselői önálló indítvány

Dr. Schmitt Pál úrnak,
az Országgyűlés elnökének

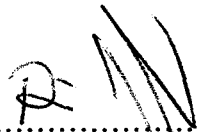
Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Mellékelten - a Hárszabály 85. § (2) bekezdés d) pontja alapján - benyújtom a **Magyar Köztársaság alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról** készített törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat indokolását csatolom.

Tisztelettel:

.....
Pörzse Sándor
Jobbik

Budapest, 2010. június